

Saateks

Eesti Ornitoloogiaühing on viimase kümne aasta jooksul arenenud arvuka liikmeskonnaga kompetentseks ja arvestatavaks organisatsiooniks. Ühing on saavutanud stabiilsuse, mille üle võiks kadedust tunda nii mõnigi ülemaailmsesse linnukaitseorganisatsioonide võrgustikku BirdLife International kuuluv ühendus. Kuid edu hoidmine pole kindlasti lihtsam selle saavutamisest ning vajab meie kõigi jätkuvat ühist hoolt ning koostööd. Eesti Ornitoloogiaühing ei ole vaid need mõned inimesed, kes töötavad Tartu ja Häädemeeste kontorites. Eesti Ornitoloogiaühing olemegi meie kõik – pea 600 inimest Eestis ning välismaal. Eesti vajab üht tugevat linnukaitseorganisatsiooni, mis oleks suuteline võrdväärse partnerina tegema koostööd teiste analoogsete vabaühenduste ja valitsusorganisatsioonidega Eestis ja välismaal. Piirkondlike linnuklubide teke ja areng on samuti kindlasti vajalik, kuid ei asenda ühtset, Eesti kõiki maanurki hõlmavat organisatsiooni, mis vajadusel on nõus võtma vastutust olulistest linnukaitselistes küsimustes.

Me ei tohi unustada ühingu edu ja jätkusuutlikkuse ühte peamist alustala – vabatahtlikkust. Ühingu tugevus seisneb just liikmete vabatahtlikus tegutsemises läbi arvukate projektide ja ühisürituste. Ühingu liikmetele on praegu pakkuda tegevust vähemalt kaheteistkümnes projektis, mille tulemusena saame hinnata Eesti linnustiku hetkeseisu, prognoosida tulevikku ning kavandada vajalikke kaitsemeetmeid.

2003. aasta aprillis otsustas EOÜ juhatus käivitada uue Eesti haudelindude atlase koostamise. Atlase temaatikat käsitleti põhjalikult ka ühingu suvepäevadel Kuutsis ning sügisel läheb teele esimene tutvustav ringkiri. Tegemist on kahtlemata vastutusrikka ning tõsise ettevõtmisega kogu liikmeskonnale. Samas on see suur väljakutse, mis pakub põnevat ning kaasakiskuvat tegevust meile kõigile ning loodetavasti toob ühingu juurde arvukalt uusi linnuhuvilisi kogu Eestist ja mujaltki. Uus atlas on nagu proovikivi, kus katsutakse järele meie senised aated ja põhimõtted, meie oskus ja soov teha koostööd ühise eesmärgi nimel. Kasutagem võimalust luua uusi sildasid ühingu liikmete vahel Eestimaa eri nurkades, arendada ennast ning arendada teisi.

Kuid ka päris ilma rahata ei saa me hakkama. Ehkki liikmemaks moodustab vaid väikese osa ühingu sissetulekutest, on ta ometi väga tähtis. Pool sellest toetusest läheb Hirundo-fondi meie ajakirja koostamiseks-trükkimiseks ning teine pool ürituste läbiviimiseks, postikulude katteks jms. Kahjuks peavad mitmed ühingu liikmed liikmemaksu tasumist tühiseks või suisa mõttetuks. Võin teile kinnitada, et kindlasti pole see nii. Ühingu liikmemaks on oluline

komponent meie põhivajaduste katmiseks ilma milleta ei saaks me eksisteerida. Ka uue linnuatlase koostamine vajab rahalist tuge, et saata välja kirju, kaarte, juhendeid, suhelda vaatlejatega, koolitada inimesi jne. Suur tänu senistele atlase heaks annetajatele! Atlase jaoks on avatud eriarve Hansapangas, kuhu saate võimalusel taskukohase toetuse teha.

Nii palju kui ühingus on liikmeid, on ilmselt ka arvamusi ühingu tegevuse sisu ja vormi kohta. Alati leidub rahulolematuid, kelle arvates „pakutakse“ liiga vähe. Isegi mõni teenekas liige leiab, et „küll teil seal ühingus toimub toredaid üritusi“. Mis see siis on? Liikmete võõrandumine teineteisest? Huvide lahkne-mine? Tagasiside nappus? Kõigele vaatamata ajame me ometi ju kõik ühte ja sama asja – püüame kaitsta, uurida ja tutvustada Eesti linde. Kasutaksin siinkohal võimalust kutsuda ühingu liikmeid üles avaldama rohkem oma arvamust ühingu tegevuse kohta. Võib-olla poleks ka paha hetkeks istuda ning teha üks enesekaemuslik tuur oma südamis ja hinges. Me oleme kogunenud ühe lipu alla, tundes, et ühenduses peitub jõud. Üks inimene suudab palju, kuid 600 kindlasti veel palju enam. Esitage endale küsimus – mida mina saan teha, et meie ühing oleks veelgi tugevam ning arvestatavam? Usun, et leiate isegi üllatusega, kui palju neid võimalusi tegelikult on!

Andres Kalamees

EOÜ juhatuse esimees

